

Digitaliseret af | Digitised by



Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Krossing, P. C.

15 Sange af B. S. Ingemann satte i Musik med
Pianoforte eller Guitarre Accompanement.

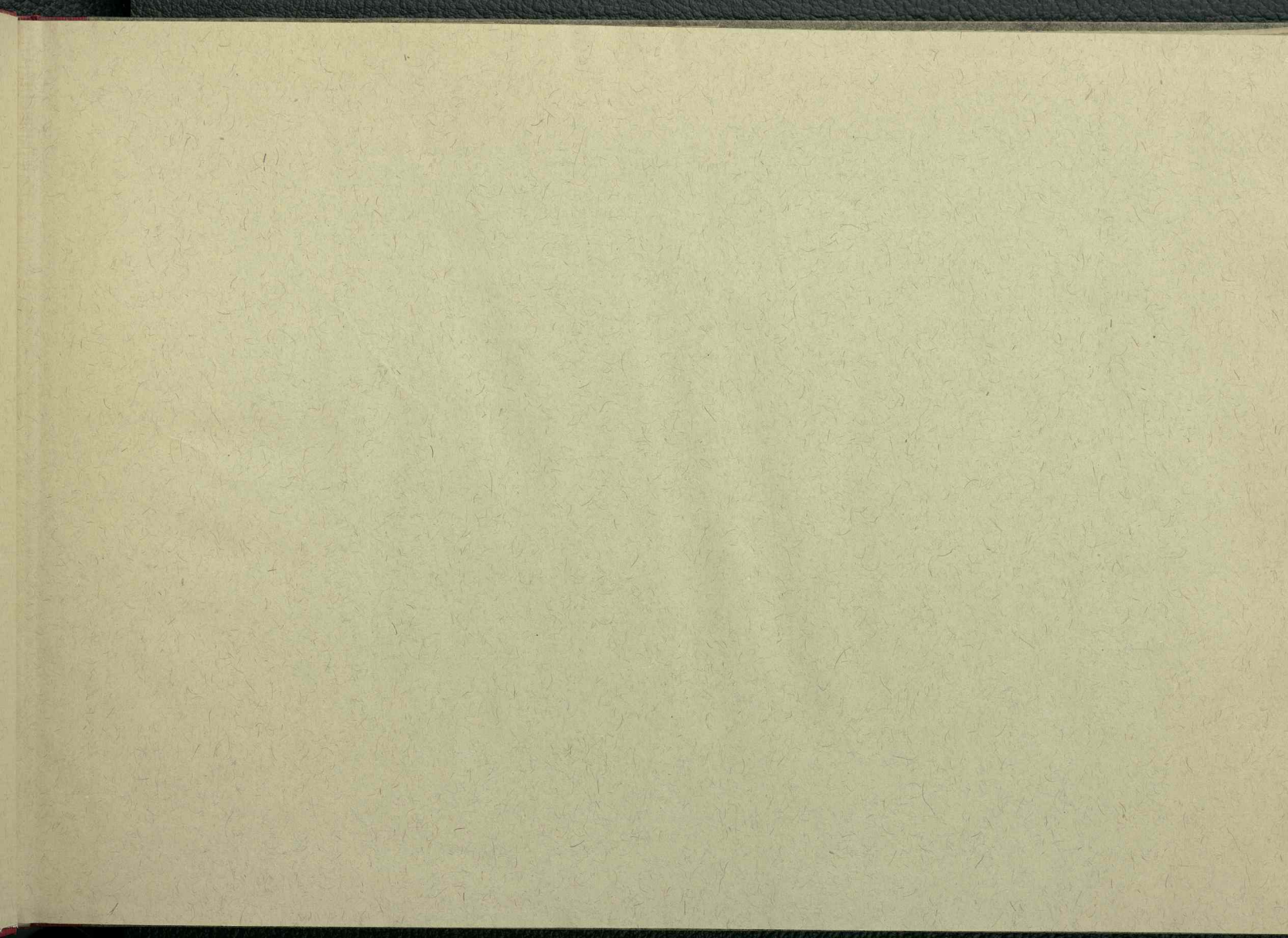
Udgivet år og sted | Publication time and place: København : C. C. Lose

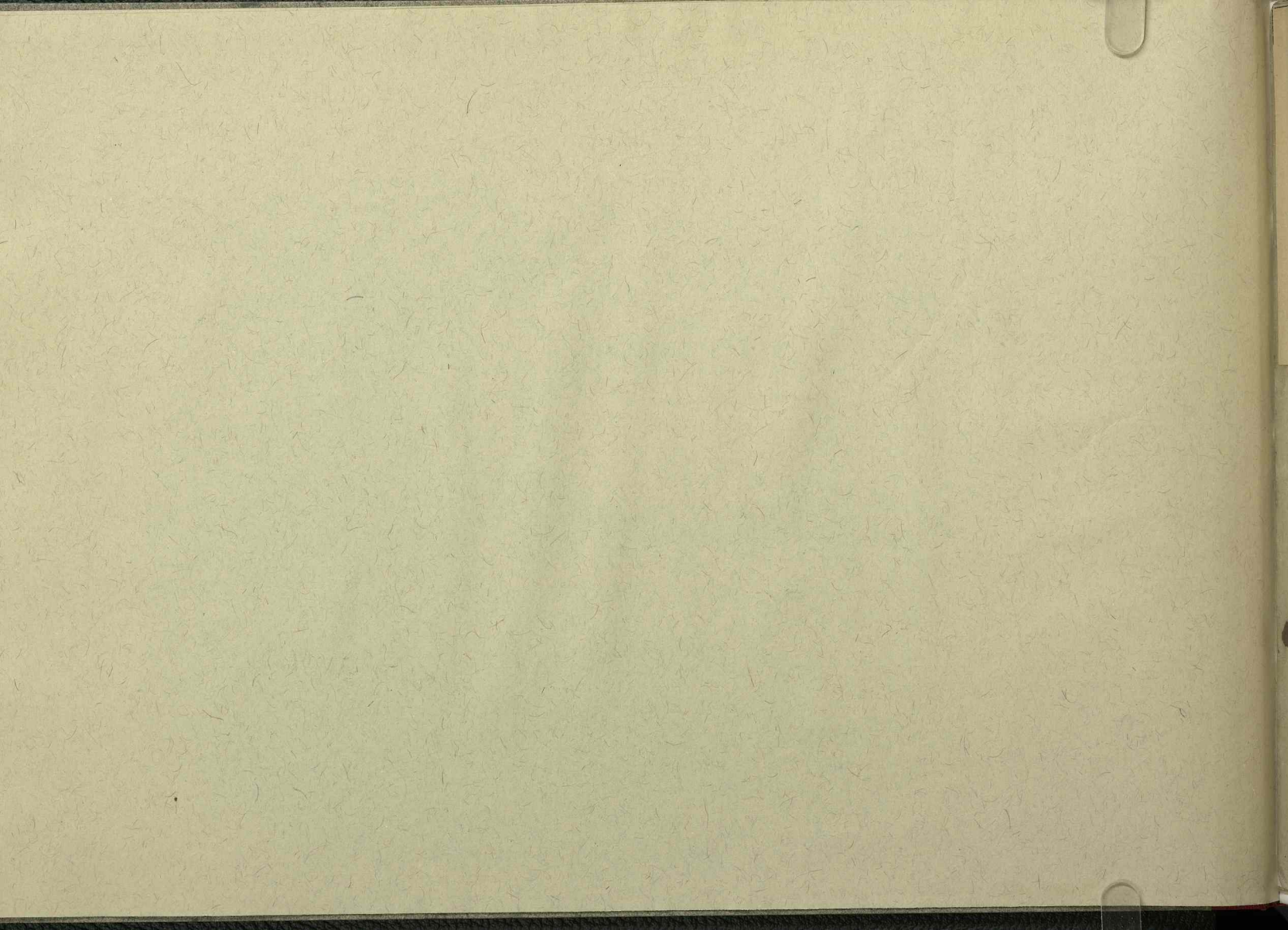
DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author





N^o 805.

H. & Fr. Rungs Musik-Arkiv.
Klaverudtog.

15 Lange
af
B. S. INGEMANN

satte i Musik

med

Pianoforte eller Guitarre

Accompagnement

af

P. C. KROSSING.

Kiöbenhavn hos C. C. Løse.



Indhold.

Nr. 1. Vuggesang.



Bred med din lyk. ke. li. ge

Page 2.

— 2. Reiserang.



Op. Se. lens. Staa. len

4.

— 3. Skovrien.



Bag. Kam. pe. hvi. en. i

5.

— 4. Romance af den Huusvilde.



Nj. maa. nen. ton. der. sil

6.

— 5. Viborgs Skjoldmarke.



høng. Vig. let. gan. ger. i

8.

— 6. Til den Blæskede.



Hvad. er. det. o

10.

— 7. Taarnvægteren.



Mid. nats. ti. men. i

12.

— 8. Edvard.



Hvi. er. dit. Alla. vind. saa

14.

— 9. Fiskepigens Sang.



Tel. var. en. Af. len

15.

— 10. Sang fra det Fjerne.



Noar. Af. nær. sid. ste

16.

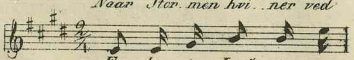
— 11. Nævegreven.



Noar. Sten. men. hvi. ner. ved

18.

— 12. Digterlen.



Pug. len. i. Luf. ten. saa

20.

— 13. March Skjov Døttre.



March. Sig. har. de. blo. di. ge

22.

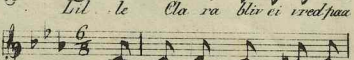
— 14. Til Clara.



Lil. le. Cla. ra. bli. vi. ir. ad. saa

24.

— 15. Nattevandrevinde.



Bi. ti. na. gaar. vi. vin

26.

Vuggesang.N^o 1.*Andantino.*

Fred med din lyk-ke-li-ge Hvi-le, Fred! Skade! med din Mor-gen-blund! I Drømme Eng-le til dig

smi-le! Du see dem i din U-kyld-s-tund! Og kan i Vug-gen Du fer-nem-me en Ski-eb-ne-ris Prøst i San-gen

Lyd, Da viid-det er en Mo-der-stem-me, som nym-ner blidt din Frem-tids Frøyd.

Guitarre.*Andantino.*

Fred med din lyk-ke-li-ge Hvi-le, Fred! Skade! med din Mor-gen-blund! I Drømme Eng-le til dig

smi-le! Du vee dem i din Uskylds. strand! Og kan i Vug-gen du for-nemme en Skabnings Røst i San-gen

Lyd Da viid det er en Mo-der. stem-me, som nyrner blidt din Fremtids Fryd.

2.

*Af Intet, Spæde! er du vorden
En Spire til et Menneske,
Det stævnte, skønneste paa Jorden,
Guddommens eget Billede;
En herlig Gave er dig givet,
Beridteløs fro du njender den:
Paa Jordens Fædres dens Navn er Livet,
Men Evighed i Himlen.*

3.

*Snart skal du Livets Gode kjende,
Og Jordens store Under see,
Se Lampsene foroven brænde,
Se Alt hernede - levende.
Og hver en Skabning dig skal møde,
Som Adam i hans Paradis,
Og saligt skal dit Hjerte gløde,
Som hans, og ridne: Gud var vis.*

4.

*Dog ei som han skal du fremtræde
Alene paa den dunkle Jord,
Som han ei var en Nægtring lede;
Stuvind Brøders Fædres du staaer.
Men Paradiset er ei mere,
Det svandt med vor Uskyldighed,
Og du skal mange Bjrdes bære,
Og nyde i dit Ansigts Sved.*

5.

*Se Engelen med Sværdeks Flamme
End før vort tabte Eden staaer,
Og gennem megen Vild og Sammer
Først Veien til det Bedre gaar;
Dog skal du ei paa den forvage,
Men modig nyde Fidslerne,
Og saae, og vente Høstens Dage,
Og vente Kundskabens frugterne.*

6.

*Og har du kun ei aaben Bje,
Og selvomt Hjerte i dit Brjst,
Og kan du see det Skønne Høje,
Og hører du Naturens Røst;
Da er du god, og du skal vandre
Tilfreds og glad den tunge Gang,
I Fred med Gud, dig selv, og Andre,
Og verdig første Skabnings Rang,*

7.

*Og kraftfuld skal din Haand opbygge
Dig selv et Paradis paa Nj,
Hvor under Kundskabstrærts Skjgge
Du vis og god og from kan tjæ;
Og Livets Træ nyt Løv skal skjde,
Og række gjldne Frugt dig hen,
Og du skal Frugterne afbryde,
Og juble, - leve evigen.*

Reisesang.
(*efter Tiedt*)

N^o 2. Andante con moto.

Op Solens Stråaler vind dig ud i Cudsfrie Hal! Gaae gennem Landet lystelig! Stig o. . . ver Bjerg og Dal!

Andante con moto.

Op Solens Stråaler vind dig ud i Cudsfrie Hal! Gaae gennem Landet lystelig! Stig o. . . ver Bjerg og Dal!

2.

See! Strømmen jo ei stille staaer,
Den bruser lystig fort,
Hør! Vinden muntre Finger slaaer
Og suver, fløgler bort.

3.

Og Maanen reiser hurt og her,
Og trætter ei derved,
Og Solen over Bjerg og Meer
Og gaaer i Havet ned.

4.

Der sidder du o! Menneske,
Og længes i dit Hjem,
Frisk op! og glad det Fremmede!
Og vandre munter frem!

5.

Hvo veed hvor Lykthen blomster dig?
Saa gaae og søg den kun!
Id fort! thi Morgnen skjuler sig,
Snart kommer Aftenslund.

6.

Lad fære Sorg og Ængstlighed?
Er Himlen dog jo blaa!
Fryd væxler med Sorgmodighed,
Rest kun til Lykthen Troe!

7.

Din Kjerlighed bær Frugt saa vildt
En Himmel fævner dig,
Og hvert et Hjerter faaer vist Sit,
Søg kun utrættelig!

Skovveien.N^o 3. *Larghetto.*

Bag Kæmpe-høi en i Lei, raske lø... ber en Vei saa hult, der lyder of te Cangerens Hov og det rumlende Hjul.

Larghetto.

Bag Kæmpe-høi en i Leire, skov lø... ber en Vei saa hult, der lyder of te Cangerens Hov og det rumlende Hjul.

2.

Raa Baulastenen i Vatten staaer
Kæmpens herlige, Rand,
Stemmen ruser i Heltens Hvar,
Sværdet er i hans Haand.

4.

"Ag har vandret hvor du nu gæver,
Jeg har fulendt min Stridt,
Reist mig en Baulasten, som staaer
Fast i rumlende Tid.

6.

Nu har jeg slumret i hundred Aar
Under den store Sten,
Andre Mennesker tagter gæver
Over de Gamles Bæn.

8.

Dig kan, en sømme Vandringssmand
Seer jeg ved Midnatstid,
Hilser dig fra et fremmed Land,
Osk! og fuldend den Strid!

3.

Og han stirrer paa Væien hen,
Seer paa Menneskets Gang,
Mindes sin Lovetid igien,
Stranger en underlig Sang:

5.

Sie! jeg tumlet saa rastløst der
Hvad den vilde Sti,
Søgte min Aldele fiern og nær,
Nu er det Alt forbi.

7.

Endnu stander den gamle Skov,
Kæmpen ligger i Muld,
Hører hvenken Cangerens Hov,
Eller det rumlende Hjul.

9.

Hvorfor men du saa sorgfuld gæver
Over den vilde Sti?
Gak! og tænkt om hundred Aar
Er alt dette forbi."

*Romance af den Hunsvilde.*N^o 4.*Larghetto.*

Nij maanen linder sit Midnatslys, Nordstjernen glimter saa bleg,

Hør hvad der klinger, tjs, tjs, tjs! hø- rer I Stran- ge- leeg?

Larghetto.

Nij maanen ton- der sit Midnatslys, Nordstjernen glim- ter saa bleg,

Hør hvad der klinger, tjs, tjs, tjs! hø- rer I Stran- ge- leeg?

2.
*Seer I ikke den fremmede Mand?
 Hører I hans Sang?
 Hør ved Borgen svinger han.
 Sødt til Citharens Klang.*

3.
*Seer I ikke den Pigetil?
 Vinduet stander paa Klem,
 Pigen staar der og lytter til,
 Harer hvert Ord i Cjem.*

4.
*-Tjs! Hvad klapprede? - Døren gik -
 Hvor blev den fremmede Mand?
 Ved det lyde Stjernens Blik,
 Der I det løse han.*

5.
 -Du, som seer gjennem Ruden klar!
 Sig, hvad skuer du der?
 Indenfor sidder et elskende Par,
 Dem har Stjernen saa kjær.

8.
 Seer Fikke hin mørke Mand
 Med Guldplade paa Brist?
 Strængene sønderriver han,
 Hører I ei hans Røst?

11.
 Seer Fikke den fremmede Mand,
 Som mellem Kervene gaar?
 Hvert ved en Liigsteen nyrer han;
 Ingen hans Qvad fortaar.

6.
 Ynglingen nyrer til Cithrens Klang,
 Hør hvor det klinger hver tyst!
 Pigen hører den smeltende Sang,
 Synker til Ynglingens Brist.

9.
 Hører I den vilde Larm?
 Pigen river han fort;
 See! med søndret Luth udi Arm,
 Vandrer Sangeren bort.

12.
 -Nyaaenen tønder sit Lys igjen,
 Nordstjernen glimter saa bløg,
 Seer I den Fremmede vandre hen,
 Hør! I hans Strængeleeg.

7.
 Men Hvo kommer med hule Trin
 Gjennem den mørke Gang?
 Hvorfor blegner den Pigelids Kind?
 Hvi forstummer den Sang?

10.
 -Fuldmaanen tønder sit røde Lys;
 Hvad tyder blaalige Ring?
 Hør hvad der klinger, tjs, tjs, tjs!
 Hvo dandrer her omkring?

13.
 Spørger ham ei, hvorfra han kom,
 Eller hvilken han gaar!
 Hørdet han ryster, og vender om,
 Ingen ham her fortaar.

14.
 Men kan I tyde Stjernens Blik,
 Der I det læse kan:
 Stjernen paa Veien med ham gik,
 Kjender den fremmede Mand.

*Viborgs Skjoldmærke.**N^o 5. Moderato.*

Kong Viglet gænger i Lunden saa prud, der sidder en Brudgom alt hos sin Brud, og hører de Smaafugle sjun-ge.

Moderato.

Kong Viglet gænger i Lunden saa prud, der sidder en Brudgom alt hos sin Brud, og hører de Smaafugle sjun-ge.

2.

*Saa vidt berømt er Hr. Esberns Navn,
Han sidder saa trygg med sin Rige i Faarn,
Men sørgeligt Fluglene sjunge.*

5.

*Kong Viglet træner Hr. Esbern igien:
"Du drage nu flux udi Leding hen
Alt med mine Kæmper tilbaammen!"*

8.

*Han spænder i Beltet sit gode Sværd,
Og drager han flux udi Ledingssærd,
De Fjender til stor Ulempe.*

3.

*"Her Raanen skal sjunge den Bruderang,
Med røde Bohstre skal her engang
Bladbogen din Brudeseng rede."*

6.

*Cybaar Du kommer igjen saa tre,
Da skal jeg lade dit Bryllup boe
Med Fryd og med megen Giammen."*

9.

*Og der gik Uger, der gik vel fem
Hr. Esbern veired i alle den
Med Kongens Stende tilbaammen.*

4.

*Saa sang de smaa Figle i Lunden prud, Hr. Esbern hører det Herrebud;
Men det hørte ikke den Brudgom og Brud, "Sag maa dig forlade, min unge Brud!
Alt i deres Elskovsglaade. Alt for min Kenning at kæmpe.*

7.

10.

*Til Viborg rider den Kæmpe tro,
Og vil nu lade sit Bryllup boe
Med Fryd og med megen Giammen.*

11.

Men Kungen gænger i Lunden saa prуд,
Der sidder Hr. Esberns unge Brud,
Og hører de Smaaefugle sjunge.

12.

Kong Viglets Hu til den Pigetil stod,
Han klemmer hendes Haand, han triner hendes Fod,
Men sørgeligt Fuglene sjunge:

13.

"Naar Hanen gæler ved Midnatstid,
Da stunder der baade hold og hvid,
Da er din Hede forvunden."

14.

Saa sang de smaa Fugle i røden Bøg-
Kong Viglet ører saa ond en Spøg;
Men Rarnen skriger i Lunden.

15.

Hr. Esbern er kommen fra Ledingesfærd,
Vel haver han hørdet sit gode Sværd
De Fjender til stor Ulempe.

16.

Her Esbern gænger i Lunden saa prуд,
Der sidder Kong Viglet alt hos hans Brud,
Og vil hendes Sørrig neddelampe.

17.

Her Esbern blegner og tier gvar,
Og drager han ud sit brede Sværd,
Saa sørgeligt Fuglene sjunge.

18.

Det første Stød hans Elskede gjaldt,
Og derpaa han selv udi Sværdet faldt;
Men sørgeligt Fuglene sjunge.

19.

Kong Viglet stæder der og isner brat,
Mellem Brudgom og Brud i den mørke Nat
Han stirrer hennud saa vide.

20.

En Stjtte han stander saa stir, saa fast,
Og der hans Øie og Hjerte brast;
Ooel Hanen ved Midnatstide.

21.

End stander i Væbergs gamle Skjeld
En Marmorstøtte, saa bleg saa hold,
Alt mellem en Mand og Grinde.

22.

Det er Kong Viglet i Lunden prуд,
En Støtte han stæder mellem Brudgom og Brud,
Ret aldrig det gænger af Minde.

*Til den Elskede.**N^o 6.**Virace.*

First system of the musical score. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 6/8. The lyrics are: "Hvad er det, o Pi - ge! jeg hør dig til. be - der? hvad er det mig bin - der med ma . .". The piano accompaniment is in grand staff (treble and bass clefs) with the same key signature and time signature, featuring a steady eighth-note accompaniment.

Second system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: "giske Baand? O! er det din Sjæl de for - trøj - lende Kile. der? o! er det din Yndighed, el - ler din Stand." The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

Virace.

Third system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: "Hvad er det o Pi - ge! jeg hør dig til. be - der? hvad er det mig bin - der med ma giske". The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

Fourth system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics: "Baand? O! er det din Sjæl de for - trøj - lende Kile. der? o! er det din Yndighed, el - ler din Stand." The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

2.

*Hvad fryder mig vel i dit himmelblaa Qie?
 Hvad er vel ved Læberne Roser min Ligt?
 Hvor ligger det Skjønne? hvor ligger det Høie?
 I bankende Hjerte? i bølgende Brjst?*

3.

*O! skjönt er dit Qie; men skjønnere flammer
 Den evige Sjal dog, som gjennem det seer.
 Christallet er skjönt i de malede Rammer;
 Men Billedet indenfor tryller dog meer.*

4.

*Og vød er din Læbe; men sødere trænge
 Fra Læben de Toner i Ord og i Sang.
 Høit elsker jeg Harpens de gjldene Strænge;
 Men høiere Strængens himmelske Klang.*

5.

*Skjøn hvælver din Barm sig, som Tempelets Buer;
 Men skjønnere Hjertet dog indenfor slaar.
 Med Fjød jeg de marmorne Hvælvinger skuer,
 Tilbeder den Gud, som i Tempellet boer.*

6.

*Se! derfer o Pige! jeg elsker, tilbeder,
 Se! derfer du bandt mig i magiske Baand,
 Jeg elsker din Sjæl de fortryllende Klæder;
 En Guddam tilbeder jeg udi din Aand.*

Tårnvægtøren.N^o 7.*Larghetto.*

Mid nats. ti. men i Tår. net staaer, dump to. ner Mal. mets Klang,
 Nat. le væg. te. ren e... ne gaaer, sjunger en gu. de. lig Sang.

Larghetto.

Mid nats. ti. men i Tår. net staaer, dump to. ner Mal. mets Klang,
 Nat. le væg. te. ren e... ne gaaer sjunger en gu. de. lig Sang.

2.

Rundtom sove de sødelig
 Udi den store Bye,
 Maanen skinner saa underlig
 Gjennem den dunkle Skye.

3.

Lamperne slukkes meer og meer;
 Natten er kold og tyjs,
 Endnu skinner der hist og her
 Hos den syge et Lys.

4.

Hvo gaaer vel saa silde ind
 Over den Kirkegaard?
 Det er en Møe saa fin, saa hvid,
 Med det fløjrende Haar.

5.

Ah! hun er saa ung, saa søuk.
 Og blandt de Døde gaaer!
 Hørte jeg ei et dømpet Suk?
 Hvad mon hun sukter for?

6.

Sie! hun stirrer saa stert herhid
 Op imod Taarnets Tind,
 Og der glider en Taare strid
 Over den blege Kind.

7.

Sig mig, du gamle Vægter, sig,
 Hjender du Pigen ei?
 "Stille, stille, saa sagtelig!"
 Lad hende gaae sin Vej!

8.

Tiid! det er en Gravens Møe.
 Lad hende fare hen!
 Ah! hun maatte saa tidlig døe,
 Maa nu gange igjær.

9.

Med sit farlige søde Smil
 Drøved hun mangan Mand,
 Tændte i Sjælen den stærke Ald,
 Som ei udslukkes kan.

10.

Ogen brændende Ungling gik
 Til den farlige Møe,
 Ei han fløjede det søde Blik,
 Derfor maatte han døe.

11.

Drøved havde hun græmt hans Sind,
 Loe ad hans Kjærlighed,
 See! da steg han paa Taarnets Tind,
 Styrted i Graven ned.

12.

Men hans Blod faldt tungt og brat
 Paa den letsindige Møe,
 Og hans Skjæge hun saae hver Nat,
 Derfor maatte hun døe.

13.

Hvergang nu Midnatsklokken slaar,
 Og jeg sjunger min Sang,
 Seer jeg hvor hun dernede gaaer,
 Styrrer ei hendes Gang!

14.

Stille, stille, saa sagtelig!
 Her er ei godt at staae —
 Seer du hvad hvorvet røver sig?
 — Lad det farbi os gaae!"

15.

Hanen galeo nu tredie Gang
 Udi den store Bye;
 Vægteren sjunger sin Morgen sang,
 Og de Døde maa fljæ.

Edvard.

(en Skotsk Ballade efter Herder)

N^o 8. Brusco.

Hvi er dit Glavind saa blodrødt vel? Ed.. vard! Ed.. vard! Hvi er dit Glavind saa blodrødt vel? og du gaar saa sorrig fuld her? O!

Brusco.

Hvi er dit Glavind saa blodrødt vel? Ed.. vard! Ed.. vard! Hvi er dit Glavind saa blodrødt vel? og du gaar saa sorrig fuld her? O!

2.

*O! jeg har slagen min Fælk ihjel,
Moder, Moder!*

*O! jeg har slagen min Fælk ihjel,
Som den har jeg Ingen meer. — O!*

3.

*Din Fælk haver ei saa rødt et Blod,
Edvard, Edvard!*

*Din Fælk haver ei saa rødt et Blod,
Bekjend mig det frit min Søn! — O!*

6.

*O! jeg har slagen min Fæder ihjel,
Moder, Moder!*

*O! jeg har slagen min Fæder ihjel,
Og væ mig væ! han er død. — O!*

4.

*O! jeg har dræbt min Aanger god,
Moder! Moder!*

*O! jeg har dræbt min Aanger god,
Og den var saa stolt og skjøn. — O!*

5.

*Din Hest var gammel, den døde vist selv,
Edvard, Edvard!*

*Din Hest var gammel, den døde vist selv,
Dig trykkes en anden Nød. — O!*

Fiskerpigens Sang.

N^o 9. Allegretto.

Det var en Af-ten sil- de, da Maanen skinned klar, den Smaadrenge sad saa stil- le i Baaden hos sin Fæder.

Allegretto.

Det var en Af-ten sil- de, da Maanen skinned klar, den Smaadrenge sad saa stil- le i Baaden hos sin Fæder.

2.

Da hørte han en Stemme:
 "Kom hid, kom hid, du Smaa!
 Her har jeg i mit Gjemme
 Smaastjerner, gyldne, blaa.

3.

Og dem jeg dig vil give,
 Naar du vil gaac til mig,
 Og steds hos mig blive
 Her i mit Himmerig."

4.

Hør Fader! hvad der synger,
 Seer du den Fgelil?
 Sid stille! — Baaden gænger,
 Lad sjenge. Hvo der vil!

5.

Og Stemmen sang: "du kjære,
 Du lille Dreng! kom hid,
 Her er saa godt at være,
 Her skinner Maanen blid.

6.

Med Maanen skal du trille
 Og de Smaastjerner med,
 Kom, læg med mig, du Lulle!
 Kom, ellers bliver jeg vred."

7.

Hør Fader! hvad hun siger,
 Nu vil hun læge mig.
 — Sid stille — Bølgen stiger —
 Barn! hold dig fast til mig!

8.

Det var med Midnattstide,
 Da Maanen skinned klar,
 Den Smaadrenge menne glide
 Af Baaden fra sin Fæder.

*Sang fra det Fjæine.**(Efter Matthiæen.)**N^o 10.**Andante*

Naar Aftens sidste Straale blinker i El. ge. lunden til dig ned, og du et Bil. led seer, som

rinker, og fa. rer hen, og aander Fred; da er det Vennens Stand, som tro dig smi. ler, rinker Fryd og Ro.

Andante.

Naar Aftens sidste Straale blinker i El. ge. lunden til dig ned, og du et Bil. led seer, som

rinker, og fa. rer hen, og aander Fred; da er det Vennens Stand, som tro dig smi. ler, rin. ker Fryd og Ro.

2.

Naar Maanen halot sit Ansigt gjemmer,
 Og Elskers Drøm Jentryller dig,
 Og du fra Esperus Løs fornemmer
 Melodisk Sugen blidelig:
 Men ahrende dit Hjerte Aaer,
 Min Aand da gjenne Skoven gaar.

3.

Og sler du, naar Tanker svæver
 Fætt i Hensætnes Elskorstund,
 Et vagte Pust, der ventligt baver,
 Som Kæftens Kyjs, paa Barm og Mund,
 Og ryster Lampen i din Haand,
 O! tvivl da ei - det er min Aand.

4.

Og hører du, naar Nattens Stjerne
 I tyst Smaakammers glimter ind,
 Som et Folskær fra det Fjerne,
 Det Pagtes Ord: "for evig din!"
 Da skænke blidt: min Aand det er,
 Den svæver om dig, fjernt og nær.

Næssegreven
(Efter et meensk Sagn)

N^o 11.

Agitato

Naar Stormen hriner ved Midnatslid, naar Ulvene tu de i Skoven, naar Bølgen slaaer sort med Klippens krid, og Skibbrudne jaare fra

Vø ven, Da rider et Spjæls paa Fjeldets Rand, og hylter, og slinger en gnistrende Brand, naar et farver Klippens Tin, de, det Spjæls i Havet nu svinde.

Agitato.

Naar Stormen hriner ved Midnatslid, naar Ulvene tu de i Skoven, naar Bølgen slaaer sort med Klippens krid, og Skibbrudne jaare fra

Vø ven, Da rider et Spjæls paa Fjeldets Rand, og hylter, og slinger en gnistrende Brand, naar et farver Klippens Tin, de, det Spjæls i Havet nu svinde.

2.

Engang opdrer der et Vrag paa Strand,
 Slet Ingen af Bølgen var sparet,
 Paa Klippen sad kun en eenlig Mand,
 Af Morgenrosten opklaret.

En Pilgrim var det, saa frem i Hu,
 Fra Ferual maatte han stonde nu,
 Og Herren, som før os døde,
 Han bar paa Guldhørset det røde.

3.

Han trojkte den Freløsemand til sit Brjost,
 Med Himlen stirved hans Øie,
 Paa Jorden søgte han ingen Trøst;
 Men kun hos Gud i det Høie.

Det saae den Røver fra høie Land,
 Han loe og stødte sin Baad fra Strand:
 Han skued kun Guldet det røde,
 Ei Herren, som før os døde.

4.

Med ventlig Mine, med blodigt Sind,
 Næsgreven mod Klippen henglider;
 Om Morderen suser en Nørdenvind,
 Saa rolig den Pilegrim ridder.
 I Haanden glinder det røde Guld,
 Og om hans Finding sig underfuld
 En straalende Glorie tegner:
 Det Næsgreven skuer og blegner.

5.

Og som han haved den Haand, saa fræk,
 At gribe det hellige Billede,
 Da isned hans Hjerte af Helvedes Skræk,
 Og blodige Sveddraaber trilled;
 Han hjyled, og stjerted mod Klippen død,
 Og Hjernen rundtem paa Havet flød.
 Den Pilegrim sig kærved og sukthed,
 Og Baaden til Stranden ham rugged.

6.

Naar Stormen hviner ved Midnatstid,
 Naar Ulrene tude i Skoven,
 Naar Havet slauer sort mod Klippens Fird,
 Og Skibbrudne jamre fra Tøven:
 Da rider det Spøgelse paa Bjeldets Rand,
 Og hiler og slinger en gnistrende Brand,
 Naar Sol farver Klippernes Tinde,
 Næsgreven i Havet men svinde.

*Digterlön.**N^o 19.**Allegretto.*

First system of the musical score for 'Digterlön.' It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The vocal line has two staves with lyrics in Danish. The piano accompaniment has two staves.

Vocal line lyrics:
 Fug. len i Luf. ten saa gla. de lig sjun. ger Alt hvad den fø. ler og Alt hvad den seer,
 Men. ne. ske. tum. me. len ne. den. for run. ger, Fug. len for. o. ven nu klyn. ker, nu leer;

Piano accompaniment for the first system of 'Digterlön.' It consists of two staves in F# major, 2/4 time, with chords and arpeggiated figures.

Allegretto.

Second system of the musical score for 'Digterlön.' It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The vocal line has two staves with lyrics in Danish. The piano accompaniment has two staves.

Vocal line lyrics:
 Fug. len i Luf. ten saa gla. de lig sjun. ger Alt hvad den fø. ler og Alt hvad den seer,
 Men. ne. ske. tum. molen ne. den. for run. ger, Fug. len for. o. ven nu klyn. ker, nu leer;

Piano accompaniment for the second system of 'Digterlön.' It consists of two staves in F# major, 2/4 time, with chords and arpeggiated figures.

2.

*Digteren munter som Fuglen maa sjuenge
 Alt hvad han føler og Alt hvad han seer,
 Menneskevarmen ei binder hans Tunge:
 Snart han begræder den, snart den beleer,
 Faa kun ham høre, Faa elske hans Qvad,
 Men derfor sjunger han ligesaa glad.*

3.

*Fuglen frivillig sin Høisang istemmer,
 Fordrer derfor hverken Pris eller Løn;
 Digteren gierne al Verden forglemmer,
 Guld det belønner ei Sanggudens Søn.
 Een Ting i Verden belønner ham kun:
 Det er et Kyss af en smilende Mund.*

4.

*Elskende Piger! huldvalige Qvinder!
 Kaarer mig til eders jndede Skjald!
 Livlig, som Fuglen, naar Solen oprinder,
 Skal jeg da følge det salige Kald.
 Glem kun ei Lønnen! jeg fordrer den tit:
 Kysser, Smaapiger! o! kysser mig lidt!*



March Sligs Døttre.

(Efter Væen hos Peter Sjø.)

N^o 13.

Andante.

March Slig har de ble di ge Daad fuld bragt, som al drig vil gange af Min de, han

har de sin Her re og Køn ning undvagt, og dræbt sin Lijksa lig heds Fjende. Nu var han vandt til Pe. drøvljem, for

Gud at læg ge sit Røgnshab frem. To Døttre ble ve til ba ge, de maatte af Danne mark dra ge.

Andante.

March Slig har de ble di ge Daad fuld bragt, som al drig vil gange af Min de, han har de sin Her re og

Kønning undragt, og drevt sin Lykkes ligheds Fjend. Nu var han vandret til Fjendres Hjem, for
Gud at lagge sit Røgskeal frem. Ti Det var bleve tilbage, de maatte af Danne mark draage.

2.

*Som Maager fløje over vildene Strand,
 Og hvile paa skaldede Stene,
 Saa gik de Piger til Klippernes Land,
 Den Normannakønning at tjene.
 Og Kongen seer paa de Piger smaa:
 To vænere Møer jeg aldrig saa.
 I kan dog ei brügge og bage.
 Med Hænder, saa hvide, saa svage?"*

3.

*Nei være vi kunne i Rør og i Laad,
 Og spinde dig Guld det hint røde;
 Men aldrig bliver vort Hjerter glad,
 Siden Fader og Moder os døde.
 I Danmark er vi baaren og fød,
 Marck Stig, vor Fader, er bleg i Død;
 Men vi sølede Thæver stride
 Og gaae udi Verden den vide."*

4.

*Taus sad de Piger ved Væverhjul,
 Og vor med Guld det hint røde,
 Først Jomfru Maria og Jesus Christ,
 Og Fader og Moder, som døde;
 Saa vor de Hjert, saa vor de Hind,
 Saa vor de dem selv med hviden Kind.
 Saa vor de med Fingre snare
 Guds hellige Engleskare.*

5.

*Og der de havde det Værk fuldbragt,
 Da var deres Skrig forvunden;
 Men Giet tindred saa blegt, saa svagt,
 Som Lampen mod Morgensunden.
 Den Eldste trøgte den Ungste i Hand.
 Og ginge de til hint bedre Land
 Hvor Uskyldes Thæver, de struide,
 Aftrædes af Engle blide.*

Lille Clara.
(Efter det Svenske)

N^o 14.

Allegretto.

Lil... le Cla.ra bliv ei vred paa mig, for jeg er saa barn... lig til... te

Cla.ra! er jeg Barn, saa lig, ner jeg jo dig, skal jeg blues ved at lig... ne Cla... ra?

Allegretto.

Lil... le Cla.ra bliv ei vred paa mig for jeg er saa barn... lig til... te

Cla.ra! er jeg Barn, saa lig, ner jeg jo dig, skal jeg blues ved at lig... ne Cla.ra.

2.

Hvordan sagte Frelseren vor Ven?

Aldrig skal hans Ord mig gaae af Minde

"Kom som lidet Barn i Himmelen!"

Ellers seer jeg aldrig dig derinde."

3.

Lille Engel! ræk din Haand til mig!

Led mig til din Barnehimmels Cilader!

Og naar Døren lukkes op for dig,

Åben ei ham, som ude staar og grader!

4.

Giv mig mine Barndomsaar igjen!

Og dens Blomster, Clara! og dens Lege,

At min Cilade werde kan igjen

Som min' stille Uskyld's Børnelege.

5.

Dand den hen, din glade Sommerdag!

Tag mig med dig, Clara! midt i Ringen!

Ciede Lille! blandt de Smaa mig tag!

Eller ogsaa dandrer jeg med Ingen.

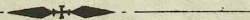
6.

Lille Pige! lad os følges ad!

Dine muntre Lige du mig lære!

Som din Digter skal jeg vandre glad,

Og du skal min Sanggudinde være.



N^o 15. *Larghetto.**Nattevandrerinden.**(Romance.)*

El... li... na gaar i sin Faders Borg i sorte, flagrende Klæ... der, hun synes at skjule dyb Hjerter... sorg, men aldrig hun sukker og

græ... der: hver Dag hun svinder som Dug for Sol, hun ser det og smiler med stille Taal, Bekymret den Moder tit spørger: "siig Datter hvorfor du ser... ger."

Larghetto.

El... li... na gaar i sin Fa... ders Borg i sorte flagrende Klæ... der, hun synes at skjule dyb Hjerter... sorg, men al... dig hun sukker og græ...

der: hver Dag hun svinder som Dug for Sol, hun ser det og smiler med stille Taal, Be... kymret den Moder tit spør... ger: "siig Datter hvorfor du ser... ger."

2.

Hvi er dit Øje saa rødt saa mat?
 Hvi er dine Kinder saa blege?
 Og hver er din Gang hver Midnatsnat,
 Naar Søvn dit Legem skal græge?
 'Ak! Moder, jeg elsker ei Dagens Lys;
 Men Natten er mig saa venlig lys.
 Og gaar jeg ved Midnatstide,
 Og ser paa de Stjerner blide."

3.

"O' vogt dig, Stjernen er rødt ei blid,
 Som Pigens Hjerte brenner;
 Og Mooneskinnet gjør Kinden hvid,
 Og Midnatstaagen udhæver."
 Lad tørrer Legem, lad blegne Kind!
 Men veld er dog Stjerne og Mooneskin
 Og Lillien haver jeg funden.
 Sen kun dufter i Midnatstunden."

4.

Den Moder sukker, og tier grær:
 Men vil sit Parvot fordølge:
 Ved Nat hun Pigen bortvandre seer,
 Saa sagte hun efter mon følge.
 Bag Haugen ligger en Kirkegaard,
 Didhen den sørgende Pige gaar,
 Bag Kirkemurens bortsvæver,
 Den Moder det skuer og beaver."

5.

I Natten lyser en Marmelsteen.
 Til Stenen den Pigelil vanker:
 "Stå op, min Elskede! kom, min Ven!"
 Paa Gravens hun rægtelig banker.
 Brat revner Stenen, og underfuld
 En Dødning stiger af sorten Muld;
 — 'Ak! hellige Christ! dig forbarne! —
 Hun synker udi hans Arme."

6.

Hun læner sit Hoved op til hans Brjost,
 Tæt læber med læber sig møde,
 Og Pigen hans smelter i rødsomme Lys,
 Og blynger sig fast til den Døde;
 Paa Gravens de sidde som Brudgom og Brud,
 Og hvieste saa sagte i Natten ud:
 "O' Ungling, naar vil du modtage
 For evig din elskende Mage?"

7.

"I Morgen Pige! du vorder min Viv,
 Saa skal jeg dig evig omarme;
 Thi nu har jeg drukket dit rødsote Liv,
 Udsuget din rødsote Varme."
 Ved Kirkegaardsdøren den Moder staaer,
 Og gjæser og hører de Rædselsord,
 Hun blegner og stjerter til Jorden,
 Som knust af Himmelens Torden."

8.

'Ak! beed for din syndige Sjæl en Bøn!
 Beed Barn! og fløj med din Moder!
 O' re dig Dødning! — du ert min Søn,
 O' Dotter, det er dia Broder."
 Den Døde hører det Angestokrig,
 Og bleg og langsom han hever sig:
 "Tie stille Moder! tie stille!
 Ei Blod kan Sjæle adskille."

9.

Paa Jorden gjelder det store Bud;
 Men ikke i Andernes Rige,
 I Døden werde vi Brudgom og Brud,
 Hvi Gud samles Lige med Lige.
 Gak hjem, og tag din Dotter ved Haand!
 I Morgen samles vi Aand med Aand,
 Færel — hør Hæverne gale,
 De Døde til Gravens de kalde."

